

ESQUERRA

PERIÓDIC EDITAT PER LA JOVENTUT NACIONALISTA "LA FALÇ"

CRIDA

A TOTES LES JOVENTUTS CATALANES

Som en uns moments decisius. Les possibilitats amb què el corrent nacionalista-romàntic amagava la finalitat essencial del nacionalisme català estan en crisi. Una consciència honrada i serenament conscient dirà com els de *PROA*:

«Ni nosaltres esclaus, ni ells guarits per nosaltres.— No de flors... ni de estrelles! Per ben peixats que fossim, i la taula parada, amb el vi sempre en fresc i el sobretaula amb ell com un deliqui ric i com una magrana desgranada en robins per la claror del beire, no voldríem cadenes. Enllà l'Espanya seca la «chumbera» invisible, algú les ha volgudes i adhuc les ha cridades. Quina vida vidassa, les cadenes de punxes de figueres de moro. L'ànima de l'estepa camina famolenca demanant un refugi. No li fessim pas cas: que planti i creixi arbres...»

«Si tinguessin un arbre a cada vol de corb, ja foren lliberats. I nosaltres per ells, perquè no ens menjarien, com un cuc, a l'entranya».

Els començaments de segle, el noucentisme primisser portava amb ell un escepticisme moral en un devassall d'excentricitats: Federació, Imperialisme, etc.

Contra aquestes aixelebrades direccions la plena consciència del segle exclama: ¡Irlanda, Irlanda, seguïu el noble camí d'Irlanda!

Pretenien enlluernar amb les estridències de segle, amb aquelles banderoles, emperò el xorc país de les «xumbers» ha respost com un ase que venta guitzes al primer imprudent.

Preables elements nacionalistes han protestat dels que com nosaltres havem combatut *Monitor*. No és a *Monitor* que contestem, sinó a aquests elements.

Precisament els tres lemes que menarien l'orientació de *Monitor*—sinó fos a més a més la manera d'anar-los plantejant, tan perillosa a l'enfosquiment de la consciència nacional—han de provocar forçosament el rebutjament d'un sa criteri nacional.

Els diuen: 1. Catalunya-Nació; 2. Federació Ibèrica, i 3. Imperialisme català.

Creiem que el primer és inútil, car dir Catalunya-Nació és intentar realitzar ço que ja existeix. Nosaltres pugnem per una Catalunya-Estat.

Contra la Federació Ibèrica—impossible de realitzar-se com demostrà molt bé el nostre amic Joan Estelrich—oposariem nosaltres la *Unitat*—federativa o com volguessin millor els components—de les terres de llengua catalana, molt més factible i d'una existència molt més lògica.

I ens diuen lírics i romàntics perquè volem empendre el camí difícil i aspre. Al menys el lirisme nostre té quelcom de digne. Vagin per ells i pels que els apoïen els bordons del nostre gran poeta nacional:

«Ton lloc és baix la taula
Ja els ossos te daran»
—perquè no els donaran més que ossos—

Els polítics primers, contra les veus aciençades i clarividents dels nacionalistes radicals, emprengueren una política de renunciaments.

Al cap d'una infinita lluita, encara no han obtingut unes miserables delegacions per a la Mancomunitat, i confessen ja, que primer són els problemes de les finances que la sobirania nacional. ¿Fins a on arribaran?

S'han liquidat ja les possibilitats d'una solució cordial amb els enemics.

Cal començar o intensificar tota una tasca de recatalanització i d'ample propaganda de la necessitat ineludible que a la nació hi vagi unit un estat.

Cal que les Joventuts catalanes, amb el lema «Catalunya i el Món», ens llencem a la campanya.

Pels cansats i vells d'esperit un jaç arran la carretera.

Pels traidors i renegats l'eliminació.

Contra la utopia imperialista, solament realitzable per la virtut d'una victòria en la lluita per la nacionalitat, oposariem nosaltres: *Sancions*; la qual cosa no patiria del defecte de malversar les energies nacionals en el govern de països estranys.

Utopies? Somnis irrealitzables?
En tot cas ideals justos que s'imposan categòricament a la consciència catalana.

I com a dit molt bé el nostre amic i professor En Joan Crexells, cal discutir d'un ideal si és just o no; no si és o no realitzable.

Aquests són els dogmes dels quals no pot moure's qui vulgui apel·lar-se catalanista. Qui depassi això cau a l'heterodòxia. I per ells vagin les paraules del conscient apòstol En Martí i Julià:

«La heterodòxia no hi cab, en el nacionalisme. De catalanista se n'és o no se n'és. Un catalanista heterodoxe ja te el seu nom; és un espanyolista».

Els desenganyats

Un dels flagells més lamentables que pateix l'Esquerra Nacionalista, és la casta dels desenganyats. Són aquells que al primer fracàs parcial, es donen, els que al primer entrebanc es rendeixen, adoptant el còmode partit de retirar-se a casa. Si'ls parlen d'una nova tentativa per a la reconstrucció d'un organisme polític que sigui viva representació dels ideals que aparenten professar, ens miren de cap a peus, amb un caient de compassiva ironia, i'bo i somrient amb aire de paternal protecció ens responen: «Bah! No hi ha ningú que sigui capaç de fer res de bo. Quan jo vegi una cosa seriosa, quan existeixi una actuació positiva, aleshores jo hi contribuiré». Això equival a dir: «Quan la taula estigui ben parada, jo hi demanaré un seient. Quan el carro estigui desencallat i marxi per ell sol, ajudaré a desencallar-lo».

Aleshores us adressen un interminable discurs, per tal de convèncer-us que ells estan fonament assabentats de la psicologia de les multituds, per arribar a la conclusió que hi ha una manca d'ideals i de energies constructores, que manté a les masses esquerranes en la més paorosa impotència, sens adonar-se que la seva actitud negativa, la situació de eixorca passivitat a què voluntàriament es condemnen, és també la més vergonyosa confessió de manca d'ideals i de constructores energies.

Precisament, a l'hora en què es més indispensable el concurs de tots, a l'hora en què la mancomunitat d'esforços metòdicament dirigits, és la condició capdal de segur reeiximent, és quan aquests senyors prefereixen la còmoda retirada, dispensant el favor de donar paternals consells desde la seva torra d'ivori, sense veure que és a ells mateixos a qui deurien adreçar-se aquests consells, car ells són la causa principal de la permanent inactivitat en què fa massa temps estan vivint les masses esquerranes.

Aquesta actitud negativa és eminentment desmoralitzadora. Si el

progrés de les ciències hagués depengut d'homes d'aital temperament, avui les ciències restarien encara en estat embrionari. Es que els homes científics saben que les conquestes del progrés humà s'aconsegueixen a força de fracassos parcials, i que només la perseverància, la constant actuació, és la que permet avançar poc a poc, fins assolir la realització de l'obra que hom persegueix.

Es més fàcil el criticar que l'obrar. El desengany és un vestit que encobreix la pròpia impotència, emprò l'actitut del desenganyat dona certa importància i més encara si el desenganyat la dona per fer de crític. Mes també val a dir que dels desenganyats, dels pessimistes i dels crítics, no n'ha sortit mai una obra positiva.

Fa temps que pesa damunt les esquerres com una mena de maledicció. Serà, potser, que a semblança del poble hebreu, estan condemnades a eterna dispersió? Sigui el que sigui, ço cert és que el pecat cabdal de les esquerres rau en els mateixos elements que les integren, i que és hora ja de decidir-nos a fer un perfecte examen de consciència, confessar el *mea culpa*, i amb ferm propòsit d'esmena, recomençar una nova via que'ns porti a port segur, sense desmais ni impaciències, fent renéixer la perduda fe i la confiança en el propi esforç, que és la força moral que empeny la voluntat fins a la realització del miracle.

E. XALABARDER

De la J. P. de la Unió Catalanista

Hem d'empendre la restauració del país amb l'activitat dels païssos devastats. El nostre no ho ha estat per la guerra actual, però ho és pels mals governs i pels governs indiferents i hostils. No oblidem que en documents de les darreries del segle XIX, en documents oficials, les Institucions de l'Estat al·legaven el dret de conquesta sobre Catalunya.

Tenim encara com un govern d'ocupació. A les terres devastades han desapergut tots els serveis públics; aquí podem dir que no hem tingut altra cosa que la que hem fet amb les pròpies mans.

JOSEP PUIG I CADAVALCH